

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс Максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

Водитељ: Даме и господо, српски радикали, окупили смо се овде да би вам представили четири најновије књиге проф. др Војислава Шешеља и то „Антихристов намесник зликовачки римски папа Бенедикт Шеснаести“, „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс Максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“. Три и по године др Војислав Шешељ налази се у хелији хашког казамата где се бори против неправде, бескрупулозних лажи које хашки инквизитори покушавају да представе као истину. Наравно, сви ми знамо да је реч о монтираном процесу, да је оптужница у потпуности бесмислена, што ће на крају и на очиглед светске јавности доказати наш председник др Војислав Шешељ. Позивам председника општинског одбора Лазаревац Светислава Марковића да вам се обрати.

Светислав Марковић: Браћо и сестре, нема данас сале толике величине, која би примила све оне који би у Србији данас хтели да чују шта нам то наш председник др Војислав Шешељ ново поручује из Хага, а он нам једини у нашој Србији говори отворено да иза свих ових догађаја на простору бивше Југославије стоји Ватикан. Ове књиге говоре управо о томе, о једном константном деловању Ватикана, папе Јована Павла II и садашњег папе Бенедикта XVI, не само у Европи него и у другим крајевима света, а посебно овде на Балкану, према нама Србима као православном народу. Јасно вам ставља до знања ко је, како и зашто разбио бившу Југославију. Ту је потпуно јасно какву су улогу имале католичка црква и многе западне земље које су у прво време говориле да неће дозволити цепање Југославије, да би касније све српске непријатеље, односно њихове квази-државе одмах признале. Још од 1933. године, када се Ватикан сложио са нацистичком Немачком, ми Срби смо могли да видимо, тј. да осетимо на својој кожи шта нам се спрема и шта ће нас задесити. Није случајно Степинац проглашен за свеца у католичкој цркви, јер његова идеја је да трећину Срба побију, трећину покрсте, а трећину протерају. Они су нешто више од овог процента побили, нарочито западно од Дрине и зато настоје свим средствима да спрече нашег председника др Војислава Шешеља да изнесе истину у свет, па му тобоже намећу браниоца. Наш председник др Војислав Шешељ данас се не брани сам у Хагу, бранимо га сви ми српски радикали и ви вечерас, тј. сви ми овде вечерас присутни. Он сада води једну тешку битку која је јако важна за будућност Србије, јер кад изађе из злогласног логора за Србе, из Хага, знаћемо много више него што данас знамо о ономе што нам се догађа и што ће се догодити у будућности. Данас се ови, како их назва Брана Црнчевић демократори, у Србији баве искључиво тиме да Србија не може бити радикализована, што је сигуран знак да се плаше избора који ће неминовно бити ускоро. На нама је, браћо и сестре, да својим политичким залагањем допринесемо да дође до промена у Србији, да добијемо власт стручних и поштених људи, пре свега родољуба, оних који неће красти и отимати од народа. Ја вас молим да се ангажујете у свом раду што више, због нашег председника др Војислава Шешеља јер ће и њега највише обрадовати победа Српске радикалне странке на предстојећим изборима, посебно када чује колико нас је вечерас било овде, како бисмо из његових књига дошли до нових сазнања. Живела Велика Србија, живео председник др Војислав Шешељ.

Водитељ: Већ више од три и по године др Војислав Шешељ је одвојен од своје породице, већ више од три и по године ускраћују му се сва могућа људска права, три и по године је наш председник одвојен од нас српских радикала, али то није спречило Српску радикалну странку да јој свакодневно расте рејтинг, да се свакодневно учлањује све већи број чланова у Српску радикалну странку и да нам свакодневно расте углед у народу. Реч има Милутин Тешић, члан Општинског одбора Лазаревац.

Милутин Тешић: Даме и господо, четири књиге др Војислава Шешеља, које данас промовишемо, имају вредност због наше прошлости, садашњости и будућности. Ове књиге су књиге са непобитним историјским чињеницама на четири хиљаде страница и оне чине целину концепта одбране др Војислава Шешеља пред Хашким трибуналом. Једно од елементарних права које је обавезујуће у свим судницама на

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

свету, је право оптуженог на одбрану. Хашки трибунал је прекршио међународне правне норме и ускратио је проф. др Војиславу Шешељу то право. Знају они да је др Шешељ врхунски познавалац Међународног кривичног права, знају да измишљене тачке оптужнице и њихови лажни процеси и лажни монтирани сведоци неће моћи да се супротставе истини коју износи др Шешељ. Знају они, каквог српског јунака имају испред себе и на све могуће начине покушавају да га спрече да говори, знају они да др Шешељ не преза ни од чега, све знају, само не знају како да ућуткају непобедиву интелигенцију др Војислава Шешеља. На све могуће начине покушавају да га спрече да светска јавност не чује истину о Ватикану и папи. То је прави разлог зашто др Шешељу намећу браниоца, јер неће да дозволе да се истина о папиним злоделима чује. Они би хтели да га брани њихов адвокат који је на платном списку Хага, адвокат који је изабран од Тужилаштва, који би радио за НАТО, отежавао, угрожавао и прикривао чињенице. Али, тај филм неће гледати, јер је одлука др Војислава Шешеља потпуно јасна.

Књиге су доказни материјал да је за све злочине у протеклом рату на простору бивше Југославије, главни кривац римокатолички папа Јован Павле II. Када прочитате ове четири књиге, видећете како се 10 година припремало разбијање и како су папа и Ватикан уништили бившу Југославију. Син римокатоличке цркве би да истреби све оне које не може да контролише, а то су на првом месту Срби. Да вас подсетим, да је само у Загребу, од 1991. године, покатоличено око 30.000 Срба по подацима православне цркве. Због непобитних историјских чињеница, изнетих у ове четири књиге, папа треба да буде проглашен за највећег кривца за сва злодела на простору бивше Југославије и Србије. Сада, када су пале и последње маске, свима је јасно да хашки суд заступа интересе НАТО-а и да је то чисто политички суд у којем се суди углавном Србима, како би се лажним оптужницама и лажним сведоцима оправдала агресија на нашу земљу. У Хагу се суди Србији и српском народу, то је данас свима јасно и ту више нема дилеме. Са ове четири књиге, др Шешељ им је дао додатну узбуну од које не могу да се саберу, а и како би када су се већ одузели. Интелигенција и снага духа др Војислава Шешеља је јача од свих њих и од њиховог најсавременијег компјутера. Имали су они и савремену технику, која се звала „невидљиви“, обарале су наше патриоте и невидљиве, па можемо замислити како ће падати видљиви, када др Војислав Шешељ буде наставио да их гађа пројектилама истине. Обећање дато за разбијање Хашког трибунала др Шешељ је испунио, сада следе завршни ударци до коначног уништења циља.

Књиге се у нашој јавности прећуткују, а зашто се прећуткују то је свима јасно. Прећуткују се због удварања послушника НАТО-у. Лепа је реч удварање, па дозволите ја бих употребио реч, због увлачења, па нека их, нека се послушници и даље увлаче тамо где се увлаче, тамо им је и место. Пример части др Војислава Шешеља и његова храброст, храброст изношења истине постаће наук за будућност и путоказ, како треба чувати отаџбину, националне и државне интересе. Хвала др Шешељу за борбу коју води за Србију и српски народ, са жељом да се што пре врати и да се за њу бори на слободи.

Живела Србија, слобода др Шешељу.

Водитељ: Госпођа Марија Поповић.

Марија Поповић: Даме и господо, браћо и сестре, Србија се наоружава знањем, они који не знају, јер им није речено да треба рећи ће, ево радикали позивају у рат. Али, ми знамо да наш председник нас наоружава чињеницама које ће, уколико прочитамо ове књиге, научити и нас и нашу децу, против кога, чега и на који начин морамо да се боримо. Као и у претходним и у овим књигама, др Војислав Шешељ нам обелодањује по чијем налогу и одакле је кренула идеја о систематском уништавању српског народа. У питању је Ватикан и његова политика, која већ вековима покушава да уништи и Србе и све што је српско. Велику улогу у томе одиграо је и папа Јован Павле II и његови усташки следбеници. Ова идеја о уништавању Срба се родила много пре њега, али је он тај који је покушао да је спроведе у дело подстицањем на геноцид над Србима на просторима бивше Југославије и управо је он један од

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

најзаслужнијих за њен распад. Такву идеју је имао и познати усташа Мило Будак, јер је 1941. године изјавио, а то је наш председник навео у својој књизи: „Један дио Срба ћемо побити, други преселити, а остале ћемо превести у католичку веру и претворити у Хрвате“. То су, познато нам је, радили уз сагласност католичке цркве. С обзиром да тада нису у потпуности успели у свом науму, свој усташки крвави поход настављају и 50 година касније, 1991. године. Разорена је земља, многе српске мајке завијене у црно а многе и не знају где су гробови њихових синова.

Управо због тога ја, мајка два српска сина, овим књигама и овим знањем на време наоружавам своје синове да би сутра знали да се бране, не пушкама, него знањем и памећу, које нам је подарио наш председник др Војислав Шешељ. После ових књига можемо бити још сигурнији да он у Хагу не брани себе, већ цео српски народ. Изношењем ових чињеница из наше прошлости, он спрема Србе и сву српску децу која ће се у будућности, надам се и понављам, од напасника бранити речима и знањем које нам даје др Шешељ, а не бајонетима које нам нуде Ватикан и његови усташки следбеници. А сада бих хтела да цитирам нашег председника који је у предговору једне од ових књига рекао: „У таквој ситуацији, српски народ поучен крваво плаћеним искуством има само један пут, који га води до избављења. То је народно јединство и несебично родољубље којег Србима није недостајало ни у тежим историјским околностима од ових данашњих, зато чврсто верујем у победу Српства и надам се да ће ова моја књига бити уграђена у светлу и чврсту српску кућу, чије темеље Ватикан већ вековима покушава да уздрма“. Поруку сам схватила, схватиће је и сваки поштен Србин и српски радикал који прочита ове књиге и себе сматра становником ове свете српске куће.

Наш председник др Војислав Шешељ верује у нас, и осећам се веома поносно због тога. Живео наш председник и хвала му.

Водитељ: Књиге које вечерас промовишемо, настале су на основу свеобухватне научне анализе и представљају сведочанство о вековним злочинима које је Ватикан спроводио над недужним српским народом. При том, до дана данашњег нико није имао храбрости и смелости да објави истину о тим злочинима које и дан данас „Римска курија вечито жедна српске крви“ спроводи над једним малим али слободарским народом. Једини човек који је имао храбрости да каже истину је проф. др Војислав Шешељ. Обратиће вам се госпођица Јелена Грбић, апсолвент на факултету Политичких наука у Београду.

Јелена Грбић: Добро вече браћо и сестре, српски радикали. У читавој својој историји свет је запамтио неколико драстичних примера гажења истине, правде и права. Од Сократа до данас, прошло је више од два миленијума и да читаво то време налазимо свега неколико људи који су се издвајали и својом чашћу, храброшћу и доследношћу и баш због тога страдали. Онај ко се данас издваја, својом чашћу храброшћу и доследношћу и због тога страда, јесте проф. др Војислав Шешељ.

Истина коју он износи о новом светском поретку и његовим челницима Сједињеним Америчким Државама и Ватикану јесте разлог његовог страдања. Више од три године, наш председник се налази у Хашком трибуналу, суду који почива, како је свима познато, на свему изузев на правди и на праву. Реч је о креацији челника новог светског поретка са једним и јединим циљем колективне осуде српског народа за геноцид. Народа који се у читавој својој историји борио за правду, истину и слободу, како за себе, тако и за друге. Књиге које вечерас промовишемо, нису у својој суштини темељ одбране проф. др Војислава Шешеља, већ напротив његове оптужбе против папе Јована Павла II, идејног творца првог рата у Европи, који је наредио да се над српским народом спроведе геноцид, да би проширио и обезбедио интерес Ватикана и Римокатоличке цркве на територијама које су настале распадом бивше Југославије. Исти они и њихови послушници, који су 78 дана непрестано и без сагласности Савета безбедности Уједињених нација бомбардовали нашу земљу, при томе не бирајући ни средства ни циљеве, сада сву одговорност за тај злочиначки подухват желе да свале на плећа српског народа. Свима је нама познато да четири

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

правила за уништење православља, утемељена давне 1308. године, три века након отпада римокатоличанства од православља и Рима од Цариграда и данас руководе политиком Ватикана према српском народу. Први принцип сједињење несједињеног, други принцип по коме православна вера и није вера и да православну веру треба уништити, трећи принцип да ван Римокатоличке цркве нема спаса и четврти да треба затрти и памћење да су народи који су православне вере икада и постојали што се и дешавало током Другог светског рата а и овог последњег, деведесетих година на територији Хрватске. Велики број Срба је преведен присилно у католичку веру или како би рекао усташки министар богоштовља претворен у Хрвате. Сви они који прихватају историјску истину, који одређују нове судије треба да се подсети да неке од најчувенијих пресуда, још од Сократа па до данас, за своје трајно место у историји треба да захвале управо томе што су биле погрешне.

Др Војислав Шешељ, одрекавши се слободе зарад истине јесте светионик свим оним људима у свету који не желе да падну у ропство које са собом доноси нови светски поредак. И зато је наша света дужност и обавеза да се пред лицем света боримо за слободу др Војислава Шешеља, јер ослобађање др Војислава Шешеља јесте први корак ка слободи света. Хвала вам.

Водитељ: Следећи говорник је члан Генералног секретаријата Српске радикалне странке, господин Филип Стојановић.

Филип Стојановић: Браћо Срби и сестре Српкиње, помаже Бог. Ове четири књиге аргумената проф. др Војислава Шешеља говоре о геноцидној политици Ватикана према Србима и одговорности и кривици папе Јована Павла II за злочине који су почињени на простору бивше Југославије од 1991. године. Подела хришћанске цркве у XI веку, учинила је да српски народ, као већински на Балканском полуострву, добије потпуно нову судбину. Ту судбину можемо да преведемо као историју братоубилачких ратова. Без обзира о ком је поглавару реч, интереси и претензије папске државе у односу на Србију нису се мењали. Чини се да је једна од упечатљивијих фигура папе Јована Павла II, а и некако је лакше представити крвави пир Ватикана у времену када смо били савременици овог злогласног папе. Време од 1987-1990. године, сведочи о томе да Ватикан и папа Јован Павле II могу да ураде све и свашта. Они могу да промене историју. Поводом догађаја на Косову и Метохији 1989. године, јавља се римокатоличка организација из Словеније, Радио Ватикан, загребачки кардинал Кухарић и на крају лично папа Јован Павле II, који подржавају и промовишу право да сви Албанци живе у једној држави. О томе сведочи пројект велике Албаније, кроз које се доказује континуитет и одлучујућа улога Ватикана и план папе Јована Павла II да Србију, односно Србе православце окружи са свих страна, појача присуство римокатолика и припреми их за завршни чин. Ова систематичност папе Јована Павла II, показује да је он преузео улогу организатора и налогодавца за све оно што је неминовна последица његових активности. На основу доказа о злочиначкој природи Ватикана, наш председник др Војислав Шешељ базира своју одбрану у Хагу и о њима јавно говори. Већ деценијама је др Шешељ исконски борац за очување српске истине, а тако и права на опстанак српског народа, насупрот најмоћнијим државама овог света предвођених вековним претензијама злочиначке организације зване Ватикан. Ту нема места за веру и чисто верско питање, већ за огољену доминацију по сваку цену. Пред вама ће се низати хиљаде страница необоривих доказа о учешћу папске државе у историјском покушају истребљења српског народа. Ово управо јесте основ одбране др Војислава Шешеља, пред политичким судом у Хаг. Ове четири књиге, које данас промовишемо биће вам путоказ на том путу.

Живео наш председник др Војислав Шешељ, живела Велика Србија.

Водитељ: Четири књиге које вечерас презентујемо, јесу писана потврда онога што је проф. др Војислав Шешељ већ доказао као сведок одбране у процесу против Слободана Милошевића. Он је доказао да је главни кривац за разбијање Југославије и почињени геноцид над српским народом „Понтифекс

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

максимус сатанистичке цркве Јован Павле други“. Реч има Бранимир Ђокић, члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке и прослављени естрадни уметник.

Бранимир Ђокић: Добро вече даме и господо, браћо српски радикали и симпатизери најчасније, најпоштеније, најпатриотскије политичке странке, а то је Српска радикална странка. Имам посебно задовољство што сам вечерас овде са вама. Ја нећу улазити у анализу ових књига проф. др Војислава Шешеља, ви ћете их узети и прочитати. Зашто кажем прочитати. Када будете прочитали, мислим да ћете тада сигурно другачије размишљати и онима који нису многе ствари знали као и ја, као и многи наши суграђани, отвориће се видници, видећемо шта се све дешавало на овим просторима, ко је повлачио конце, зашто су страдали мали народи, каква је то прича великих сила о глобализацији света, о демократизацији света. Видећете да је то у ствари политика Римокатоличке цркве и великих моћника, за колонизацију малих народа као што смо ми. Зато бих додао само једну ствар, да будемо сложни да то упамтимо, и да се морамо заједнички борити и опстати, јер ово је тешко време за српски народ. А што рече ова девојка испред мене, било је много тешких година кроз које је пролазио српски народ, па је ипак опстао на овим просторима, сачувао свој идентитет, културу и мислим да ћемо и овог пута ми успети.

Слобода др Војиславу Шешељу и срећно.

Водитељ: Сада ће вам се обратити, члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, господин Јадранко Вуковић.

Јадранко Вуковић: Браћо и сестре, даме и господо, драги пријатељи. Припала ми је част да испред Комитета за одбрану др Војислава Шешеља учествујем заједно са вама у промоцији четири његове књиге о Ватикану. Било би боље за све нас, да своје књиге промовише сам аутор, али, надам се да ће ускоро доћи и то време. Четири књиге о Ватикану, као и претходних 15, значи укупно 19 књига које су настале у време тамничења др Војислава Шешеља у Трибуналу и оне представљају суштину његове одбране, али не њега лично већ одбране Српства и српске идеје која је оспоравана последњих неколико векова. Када кажем да се др Војислав Шешељ у овим књигама не брани од конкретних навода из оптужнице, онда мислим на то да је он у својим књигама у довољној мери разјаснио суштинска питања прошлог и садашњег времена и улогу Ватикана у свим значајним догађајима у свету а посебно улогу Ватикана у погледу нас, односно Срба и православне вере уопште. Вама су свакако познате поједине историјске чињенице, али у књигама др Војислава Шешеља оне се суштински објашњавају и продубљују. Ниједан догађај у светској историји, а при том мислим на светске ратове, економске и културне доминације, потлачивања малих од стране великих и све друге неправде овога света, нису прошле без активне улоге и доминације Римокатоличке цркве. Отуда није случајно што др Шешељ Ватикан назива сатанино гнездо. Уз помоћ својих сарадника, др Војислав Шешељ је прикупио огромну историјску грађу и практично демистификовао улогу Ватикана и његов однос према православљу у последња два века. Треба да имате у виду да је то огроман и тежак посао, јер Ватикан скрива своју документацију и има најдужи ембарго на објављивање, што им омогућава да сами прекрајају историју у складу са својим интересима.

Хашки трибунал је схватио да др Војислав Шешељ има озбиљне аргументе. Јер да није тако не би се чекало на почетак суђења већ четири године, што је само по себи преседан у такозваном демократском правосуђу. Дакле, сам суд, односно Ватикан је свестан озбиљности и онога што др Шешељ нуди светској јавности.

Књиге др Војислава Шешеља нису намењене само Србима, ради њиховог отрежњења и схватања, већ он нуди истину целокупној светској јавности а за сам Ватикан су свакако јеретичке, а јеретици су као што вам је познато спаљивани на ломачи. На крају, поставља се питање, коме ће ове књиге више помоћи, да ли др Војиславу Шешељу или нама читаоцима, који са удобне дистанце посматрамо шта се дешава.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

Сматрам свако ко озбиљно буде прочитао ове књиге, независно од тога којој политичкој опцији припада, допринеће стварању једне нове, јасне и истините представе о суштини света, улоге сваког од нас, а посебно српске нације. Убеђен сам да ће припадници Српске радикалне странке и све патриоте поруке из ових књига користити у практичном животу и политичком раду, јер се само тако можемо супротставити уништењу које нам прети.

Др Војислав Шешељ је добровољно отишао у Хаг и отуда нам написао и послао ове књиге, што је само по себи жртва. Међутим, уколико усвојимо и мањи део онога што је он написао, његова жртва неће бити узалудна.

Живео др Војислав Шешељ. Живела Велика Србија.

Водитељ: Многи су сумњали да ћемо се вечерас окупити у оволиком броју, многи су то прижељкивали, али овај број вечерас доказује снагу Српске радикалне странке. Овај број радикала који се окупио на промоцији књига др Војислава Шешеља, улива наду нашем председнику и подстиче га да се бори до краја, да се бори до коначне победе. Сада ће вам се обратити члан Централне отаџбинске управе Српске радикалне странке, проф. др Никола Жутић.

Никола Жутић: Даме и господо, драги радикали, ја ћу говорити као историчар, надам се нећу вас много са овим историјским фактима угњавити, тако да нећу бити много опширан, иако је тема за причу врло инспиративна. Књиге проф. др Војислава Шешеља најбоље нам сведоче о перфидној ватиканској политици на Балкану која се своди на вековно мисионарско, прозеолитско деловање над православним Србима. Професор Шешељ у овим књигама на најбољи начин доказује ватиканску кривицу за многа страдања српског народа, за верске ратове који се вековима воде између Срба три вере. Узрочник најновијих крвавих ратова огледа се у верском фактору, због тога је и проф. Шешељ уложио велики напор да обелодани подмуклу ватиканску стратегију изазивања ратног сукоба између православних, римокатоличких и исламских Срба. Историјски пут папства и Римокатоличке цркве, иде од римског епископата, преко стварања државе цркве у време франачког вође краља Пипина Малог, до времена потпуног изопачења папске политике у време инквизиције, уништење јеретика, спаљивање књига, односа између свете власти и епископске земаљске власти краљева, који су најчешће били прожети антагонизмом и сталним сукобљавањима, затим кризе римске цркве у XV веку и XVI веку, када се као последица окрутне верске политике јављају и верски покрети, формације и протуформације. Од нововековних папа, треба истаћи изражен политички ангажман Пија X уочи избијања Првог светског рата, његов снажан антилиберализам који је изазвао прекид дипломатских односа са Француском, потпуно одвајање Римске цркве од државе и јачање националне Француске цркве, као својеврсног облика француског католицизма. Папе су француски либералистички покрет прозвали кухињом свих јереси, па је настао слоган да је Француска Картагина коју свакако треба уништити. Декларативно, иза миротворства папе Бенедикта XV, који је владао од 1914-1922, у Првом светском рату, скривала се оданост аустријској апостолској монархији. Пије XI деловао је у време идеолошко-политичких преврата у Италији и Европи. То је појава фашизма, комунизма, значи, период између два светска рата. Значи, период француског либерализма и секуларизма, тајних преговора Мусолинија и кардинала Гаспарија, односа Народне странке са социјалистима и атеистима. Владавина Пија XI завршава 1939. године, када на чело Римске курије долази Пије XII, који је био папа све до 1958. године. Тај папа је одиграо врло срамну улогу због приближавања нацистима, због пребацивања хиљада нациста, есесоваца и усташа у земље Јужне Америке, то су такозвани „пацовски канали“. Коначни суд о Пију XII ипак не треба истицати због затворености ватиканских архива, па се још увек не зна права истина о његовом понашању током Другог светског рата. Због недостатка такозваних ватиканских папира, нарочито оних који се односе на НДХ, кардинала Степинца и холокауст јеврејског народа.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

Ублажавање односа између западних земаља, такозваних либералних демократија и Ватикана, крећу од 70. година, то јест од ере Роналда Регана. Пре тога, Ватикан је био у жестоком сукобу са идеологијом Запада, односно са идеологијом грађанског либерализма. Значи, од Роналда Регана долази до извесног приближавања жестоких непријатеља кроз 19. и 20. век. У то време, дипломатски односи између САД и Ватикана успостављени су заправо 18. априла 1983. године. Претходне, 1972. године, вршили су се тајни преговори између Ватикана и 200 људи тајне трилатерале која данас влада светом. Реган је направио овакав радикалан заокрет јер му је било јасно да САД и Јован Павле II имају исте циљеве када је у питању Источни блок.

Наиме, папа Јован Павле II, дубоко је ушао у политички живот Пољске, јер је био духовни вођа „Солидарности“ Леха Валенсе. Нови савез Ватикана и САД назван је „Света алијанса“ и врло брзо је ступио у акцију против Источног блока. Оваква политика је довела до расула Југославије, заједничким дејством Ватикана и САД, која је ишла у правцу осамостаљења Хрватске и Словеније. Америчка администрација је осетила да духовна снага папе има шири спектар деловања од војне силе. Овим савезом, као што је познато, измењена је геополитичка карта света, односно тековине Другог светског рата. Као млад свештеник, Јован Павле II, душебрижнички је деловао међу пољским исељеницима у Француској и Белгији. Кардинал Војтила, како се у ствари звао, обилазио је своје сународнике у САД-у, Канади и Аустралији. Три недеље пре избора за папу председавао је, заједно са кардиналом Вешинским, великом ходочашћу пољских исељеника у Келну. Ватиканска политика приближавања либералним демократијама довела је и до расула Југославије, ишла је у правцу дефинитивног уништења југословенске легалне државе. Врло је индикативно одавање поште папи, приликом његове сахране, од стране америчких председника Буша старијег, Клинтона и Буша млађег, који су били у званичној америчкој делегацији и Картера, који није могао упасти, како би спортски рекли, у прву америчку екипу, већ је, као неслужбено лице, добио следеће место иза првих свечаних места. Његов претходник Реган је, као што сам рекао, био најзаслужнији, јер су захваљујући њему успостављени дипломатски односи. Може се слободно закључити да је папа поред Буша, Леха Валенсе најзаслужнији за рушење Берлинског зида. Зато Руси нису ни послали званичне представнике највишег ранга на његову сахрану, не због велике националне политике званичне руске владе, већ због могућег народног незадовољства. Није било ни Путаина, није било ни патријарха Алексија.

Папа Јован Павле II се у својим наступима све више понашао као супер стар према америчком естрадном сценарију. Значи, његово понашање одударало је много од озбиљности претходних папа. Он се понашао слично као Јељцин, кога су амерички сценографи и костимографи изводили на естрадну позорницу као мечку која игра у каубојском оделу уз америчку кантри музику. Значи папа се донекле приближио једном слободнијем наступу у односу на његове свете дужности. Папа у својим наступима испољава смисао за хумор, постаје папа комуникатор, глумац, масовно користи све модерне медије, нарочито је значајан папин однос према Хрватима. Може се слободно рећи да је папа прави отац Хрвата. Врло је значајан први хрватски католички састанак из 1900. године, покренут иницијативом папе. На том првом хрватском католичком састанку донесена је одлука да сви римокатолици Балкана у будућности морају бити Хрвати – односно да морају носити хрватско име. То значи да ће бројни Срби римокатолици, управо већ од друге половине XIX века, нарочито од XX, почети да носе хрватско име. Хрватско име ће носити и други римокатолици, бројни странци – Немци који су били у Хрватској и Славонији, бројни Чеси, Мађари, Италијани итд. То је један прави конгломерат народа из кога је створена та чудесна национална творевина. То је јединствена монструм творевина, интернационална творевина од много европских народа. Римска црква подупире мас-пок 1971. године под вођством Савке Дапчевић Кучар, Мике Трипала и осталих. Тако, на пример, у време прослава светих канонизација и разних светаца, на пример Николе Тавелића 1970. године, било је много хрватских емиграната и усташа са хрватским

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

заставама. А што је занимљиво, уз те такозване хрватске нацистичке заставе носиле су се и америчке заставе. То све говори о овој спрези, новој политици савезништва између САД и Ватикана коју је успоставио Реган.

Познато је да је Ватикан дуго година свим средствима лобирао за отцепљење Хрватске. Материјално је помагао хрватско свештенство прије отцепљења. Познато је да је Туђманова Хрватска потписала четири међународна уговора са Ватиканом, то су својеврсни конкордати. Хрватска јавност није у већој мери била упућена у преговоре Ватикана и Хрватске која се обавезала да ће вратити имовину римокатоличкој цркви. Током преноса из Ватикана папине сахране, спикери Хрватске телевизије су често истицали однос папин према Хрватима, папа је називан великим пријатељем Хрвата. У кратком раздобљу од настанка хрватске државе, папа је био три пута у Хрватској, то је било 1994, 1998. и 2003. године. У Хрватском сабору Шекс се од свег срца захваљивао папи због његовог доприноса осамостаљењу Хрватске. За нас, Србе, нормално, најважнији је папин однос према Хрватима. Јован Павле II је уз помоћ нове политике Запада успео остварити сан Старчевића и Анте Павелића преко Туђмана, тако да се Јован Павле II код Хрвата мора дуго поштовати, како то кажу Хрвати, јер он је често говорио нека Бог штити Хрватску најмилију државу, будите народ наде, будите народ који верује, мајка божја краљица Хрвата. Хрвати су мајку божју присвојили да би преко небеског кредибилитета остварили своју пуну државност и националност.

Тематски гледајући, ове књиге које су пред нама, представљају праву реткост. Прошле године, под псеудонимом Петар Лепосавић, објављена је једна књига о „папству“, ја сам био рецезент те књиге, а аутор је Србин из Далмације, не смем му рећи име, јер би тај човек вероватно страдао у Хрватској. То је један врло образовани Србин који се усудио да ризикује и свој живот и имовину, али је објавио једну добру књигу о папству. Значи, поред те књиге, ово су једине књиге које егзактно обелодањују папску политику и то у најновијем периоду. Књиге др Војислава Шешеља представљају велику иновацију односа на ранија писања. Инспириран сведочењем др Војислава Шешеља, написао сам књигу у издању Српске радикалне странке под насловом „Срби римокатолици, такозвани Хрвати“ у поднаслову ове књиге стоји „Срби сви и свуда, Хрватска земља без Хрвата“. Значи, наслов ове књиге прилагодио сам Шешељевој често помињаној вјерско-националној одредници Хрвата, приликом његовог сведочења у Хагу. Вођа српских радикала проф. др Војислав Шешељ, због залагања за остварење плебисцитарно изражене воље прекодринских Срба да живе у својим територијалним јединицама, данас је, као што је познато, неоправдано оптужен на великоиздајничком процесу у Хагу. Желео бих да током суђења ова књига послужи, ако и буде суђења, пошто је све неизвесно, као аргумент по питању идеја о такозваном великосрпству, о српским земљама, о српским историјским западним границама које су ишле познатом линијом коју је проф. др Војислав Шешељ често помињао и дан данас помиње. Захваљујем.

Водитељ: Имам велику част да најавим нашег следећег госта, народни посланик, члан Централне отаџбинске управе Сулејман Спахо.

Сулејман Спахо: Даме и господо, браћо и сестре, пред вама се налази четири хиљаде страница ових књига, а то је основна одбрана др Војислава Шешеља пред политичким судом у Хагу. Хиљаду страна ових књига обухвата злочиначки подухват Ватикана према бившим југословенским републикама. Ватикан је својим злочиначким подухватом уништио Југославију и наметнуо братоубилачки крвави рат на просторима тадашње Југославије. У току оружаних сукоба на територији Југославије од 1991. године, активност Јована Павла II била је вишеслојна, почев од припреме, реализације па све до аболирања усташа за злочине који су извршили над Србима. Наравно, Јован Павле II је својим политичким ауторитетом, а имао га је, такозвану међународну политику окренуо и усмерио против Срба. Ватикан ће се увек везивати за најмоћније земље, а оно што се тиче српског народа увек ће бити против њега.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

Вероватно зато што су наметнули римокатоличку религију по целом свету, а нису успели овде у комшилуку, у српским земљама, иако су, као што знате, користили мач и пушке. Странице које ће се ређати пред вама ако прочитате ове књиге, доказ су о низу историјских злочина над Србима које је припремио Ватикан. Имаћете прилику да се уверите у невероватну финансијску и обавештајну моћ, па самим тим и политичку доминацију Ватикана, који је утицао на распад Варшавског пакта, Совјетског Савеза и братоубилачке ратове на просторима бивше Југославије.

Др Војислав Шешељ, као изванредан познавалац историјских прилика, разоткрио је злочин пре него што је почео да се спроводи на овим просторима. Он је јавно, јасно и гласно говорио о злочиначкој природи Ватикана и ватиканским подвалама, и концепт Велике Србије поставио као идеолошки основ Српске радикалне странке. А та Велика Србија је Србија ослобођена сваког ропства у којој ће Срби, православни, римокатолички, муслиманске вероисповести, живети заједно, могу слободно рећи у љубави. Због те Велике Србије, због Српске радикалне странке, због вас, ја, Сулејман Спахо, Србин муслиманске вероисповести, пронашао сам себе и своју другу породицу. Осврнућу се на поразну политику од 1918. године, јер је она била у првом реду антисрпска. То се показало у чињеници да су нека дела Срба муслимана, Срба католика, у XIX веку сакривена. А она су често била на линији српског национализма о којем говори др Војислав Шешељ. Видите да ја нисам ни први, а најмање једини Србин муслиман који заговара јединствени српски национални програм за припаднике све три вере у Републици Српској у Републици Српској Крајини, у Црној Гори и у нашој Србији. Нисам ја једини како то неосвешћени Срби муслимани желе да прикажу, а треба ти, браћо и сестре, неосвешћени муслимани само да мало завире у своје корене па ће да виде да су то чисти српски корени. Како ја, тако и припадници свих осталих националних мањина треба да пронађу своје место у Српској радикалној странци, да сматрају себе становницима Велике Србије, а нашег др Војислава Шешеља као председника држава свих Срба, ма које националности они били, ослобођени сваког ропства од западне линије Карлобаг-Карловац-Огулин-Вировитица, па све до Косова и Метохије. И са посебном горчином морам да кажем да неки политички идиоти, као што је Тадић, увек клекну тамо где не треба, прво у Сребреници а сада и у Ватикану, а оно што је најжалосније, то је што је позвао највећег непријатеља православља и ислама Јована Павла II да дође и посети Србију. Може да га зове али само у своје име и у име Иване-Дулић Марковић а не у моје име, у име Србије и већине српског народа. Добро знате ко то може да уради, то може само да уради патријарх и нико други.

Ове четири књиге др Војислав Шешељ је написао да се не заборави, да се злочин спроведе правди, а Србија ослободи патетичног сна. Сада је на свима нама одговорност да пренесемо даље истину из ових књига које ће ослободити све Србе, а посебно др Војислава Шешеља из хашког казамата. Др Војислав Шешељ није физички с нама, али је ту у Лазаревцу, у сваком од вас у срцу, а зато смо ми сви у једном великом срцу, срцу др Војислава Шешеља и зато га поздравимо једним великим аплаузом за све оно што доживљава у хашком казамату.

Знам да имате проблема овде са издајницима Српске радикалне странке, ваш општински одбор, знам да хоће да вам узму Српску радикалну странку, немојте дозволити тим издајницима који су напустили идеологију и све оно што је свето, а то је Српска радикална странка. Када будемо отишли својим кућама одавде, помолимо се свако свом Богу да на овим предстојећим изборима Српска радикална странка победи ове домаће издајнике, а др Војислав Шешељ да победи белосветске хохштаплере у Хагу. Живела Велика Србија, живео др Војислав Шешељ.

Божидар Делић: Као што се то иначе вечерас ради у још неким градовима могу говорити о књигама нашег председника господина Шешеља. Можда сте прочитали у штампи има и оних који говоре за ове књиге да оне шире говор мржње, да из њих избија мржња, а када су упитани да ли су их прочитали

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

они кажу да су само прочитали наслове. Ове књиге не говоре о мржњи, оне говоре о истинитим чињеницама и оне нису усмерене против верујућих људи, против католика, исто као што ниједна књига није усмерена против муслимана, јер верујући људи, без обзира да ли су православци, католици или муслимани, без обзира коме се Богу моле, уколико су добри људи са њима свакако нема проблема и они су добродошли увек и у нашу странку. Ово вам говорим због тога што је прошле недеље у Београду, једном нашем општинском одбору било забрањено да користи просторију у којој је требало промовисати ове књиге. Ове књиге су важне, ја сам имао доста сазнања о Ватикану, као што претпостављам да и ви имате, али, када сам прочитао ове књиге употпунио сам моја сазнања у појединим областима, чак сам био и изненађен чињеницама које сам сазнао из ових књига. Али, пошто сам знао да господин Шешел наводи да су за распад бивше Југославије и за све наше проблеме главни кривци римски папа и Ватикан, мене је посебно занимало какве ће изворе користити господин Шешел, односно какве ће чињенице и одакле ће црпети чињенице за те своје тезе које је износио док је био у земљи, на слободи. Већи број извора су извори из самог Ватикана. И то они извори који су иначе доступни сваком грађанину, њихови часописи, часописи који излазе и у нашој земљи, а и књиге неких људи који су једно време свог живота провели у Ватикану, затим књиге наших научника који су се бавили овом темом. Свака чињеница која је дата у овим књигама, може да се провери и може да се пронађе извор на основу кога је изнета одређена тврдња. Мене је увек занимало, зашто смо ми као православни народ овде на Балкану већ вековима изложени геноциду, тортури и кад прочитате ове књиге то ће сигурно сваком бити јасније. Још у XIX веку, или почетком XIX века, када је Отоманска империја на овим просторима почела да слаби, католичка црква, којој смо у крајинама у то време били брана за даље наступање Отоманске империје према Западу, отпочела је своју активност према нама као православцима. Себи су дали задатак да дођу до Дрине још у XIX веку, а после тога да дођу на Дунав и да онда даље наставе на Исток. Сви су до сада ишли на Исток, јер на Истоку се налази и највећа православна земља, наша братска Русија.

Али, они нису успели да дођу до Дрине ни до данас, значи за 200 година, иако су постигли много тога по свету. Иако су се са неких других праваца чак приближили Русији, на овом нашем правцу нису успели да дођу ни на Дрину и ми страдамо управо због тога што смо православни народ, који се најдубље уклонио у тај католички заплет, а цена коју смо платили је сувише висока, то је готово четири милиона жртава и у овим ратовима у XX веку, али исто тако и у XIX веку. Ове књиге говоре о континуитету наступања Ватикана према нашем простору. Не ради се ту само о једном папи, готово сваки папа, када је наш простор у питању, имао је истоветну политику. Због тога нас данас нема 60 милиона, колико би требало да нас има, јер смо страдали у свим ратовима који су вођени овде код нас, јер су сви ти ратови имали и верска обележја. Ја ћу вам скренути пажњу, иако књиге говоре чак и о историји Ватикана, прочитаћете ту, да је ипак 400 година инквизиције оставило и те како трага у целој Европи, затим крсташки ратови и све то што је урадила католичка црква. Милиони људи, мада их и није могуће побројати, страдали су у тим ратовима које је организовала католичка црква. Такође ћете видети, пошто ту постоји једно хронолошко објашњење и историјски развој Ватикана, да је он једно време био легло неморала, разврата и свега другог. Али, ја желим да скренем пажњу на XX век и на ово данашње време, на четворицу папа. Први папа кога предлагем да га боље проучите је Папа Пије XII, то је онај који је дошао 38. или 39. године, и који је у време Другог светског рата био у Ватикану. Тај папа је био упознат са свим злочинима који су извршени над нашим народом а злочиначке јединице усташке, предводили су првенствено његови фратри и лично учествовали у масовним ликвидацијама људи, жена и деце.

Наићи ћете на стотине хронолошки написаних догађаја где се говори и о месту и о времену када је почињен злочин. Један од тих усташких зликовца долази код свог фратра, не осећа се добро и тражи опрост грехова, да се исповеди. Он, онако узгред, пита због чега треба да га исповеди, каже заклао сам 12 Срба, нема опроста, врати се и кад будеш заклао 40 онда дођи сви ће ти греси бити опрштени. Е ту је

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

највећа разлика између нас и њих. Њима не треба други Бог, они имају папу, папа може да опрости све, чак то право које је ето, по њима, добио од Бога он може да пренесе и на онога свог најнижег свештеника. Било који злочин да се учини он може да га разреши од тог злочина и да каже да му је у име Бога опрштено. Ви знате да наша црква, наш патријарх и нико у православној цркви не може нама опростити ништа што радимо док смо на овој земљи. Свако ће вам рећи, без обзира да ли то био обичан свештеник па све до патријарха, само моли ћу се за твоју душу.

Тај исти папа је организовао „пацовске канале“ тако да су ти злочинци са опљачканим златом напустили нашу територију, нису одговарали за злочине и обрели се најчешће у Јужној Америци.

Други папа на кога желим да скренем пажњу, то је папа Јован Павле II. Није случајно Пољак Војтила постао папа баш у то време. То је било време, када се кренуло са разбијањем Совјетског Савеза, да се крене на Исток. Ви знате да је Пољска предњачила управо тих година, управо због рушења Совјетског Савеза, због продора према Истоку. Тај папа је изабран да буде римски папа. Све ово што се дешава на овом простору може се за њега везати, нарочито наоружавање Хрвата и обезбеђење новца за увоз оружја у Хрватску. У то време, долази до тих контаката, прочитаћете из књиге, и са Цијом, и са свим другим службама које помажу да они остваре свој интерес. Видећете да је код Римокатоличке цркве и материјални интерес и те како присутан. Из књига, ћете сазнати за још једну организацију – Опус деи или „божје дело“ која има огроман број службеника и која је и главна обавештајна организација у служби Римокатоличке цркве и слободно се може рећи организација која вуче конце и управља готово целим светом.

Данашњи актуелни папа Бенедикт XVI само наставља стопама свога претходника. Иако то није по канонима католичке цркве, он је већ свог претходника предложио да буде канонизован за свеца, исто као што је папа Јован Павле II многе од оних који су били огрезли у злочинима, канонизовао за свеце. Али је интересантно да су један и други у току Другог светског рата имали свој допринос. Папа Јован Павле II као хемичар огледао се у справљању отрова за концентрационе логоре а овај други, данас актуелни папа био је војник Вермахта у противавионској артиљерији.

Рекао сам четворицу папа и намерно сам једнога оставио за крај. То је папа Јован Павле I, то је једини папа који је нешто желео да промени у Ватикану. Желео је да преконтролише пословање Ватиканске банке и због тога је био папа само 33 дана. Отрован је у Ватикану од стране својих службеника. То говори о томе да када је у питању Ватикан све је могуће. Због тога сам и забринут, јер је господин Шешељ један од ретких људи који је отворено и аргументовано у лице рекао шта мисли и о Ватикану, и о римским папама поименично, а онда кроз ове књиге то и документовао, и вероватно да је и то један од разлога због чега му не дозвољавају да се сам брани.

То је свакако и разлог да се прочитају ове књиге, јер 2. новембра почеће суђење господину Шешељу, ако уопште буде суђења. Ако не дозволе да он сам изађе и да сам износи своју одбрану, онда њега неће бити у судници. Али, он ће издржати, он има решење и за ту ситуацију. А они ће пред очима целога света, и тужиоци и судије, пред судом историје судити сами себи. Све више се у свету од стране те јавности, стручне, правне, господин др Војислав Шешељ доживљава као жртва Хага, али, нека буде само жртва у том правном смислу.

Ја се надам, ако да Бог, да дође до промена, да после дужег времена сване и овде, да се глас ове јавности и наше владе чује у Хагу, јер сад се, као што и сами знате, не чује. Једино тада би могло да се деси да се дозволи др Војиславу Шешељу да се брани сам.

После толико времена смо у ситуацији да добијемо први српски устав. Можда он није најбољи, можда он не осликава све оно што смо ми желели, али овај устав је ствар компромиса и основне

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Промоција четири књиге проф. др Војислава Шешеља: „Ватикан главно сатанино гнездо“, „Римска курија вечито жедна српске крви“, „Понтифекс максимус сатанистичке цркве Јован Павле Други“ и „Антихристов намесник злочиначки римски папа Бенедикт Шеснаести“
Лазаревац, 19. октобар 2006. године

вредности за које се борила наша странка дате су у том уставу. Ја сам сигуран да ће сваки српски радикал изаћи на референдум и од срца гласати за Устав, јер нам је тако поручио наш председник. Али, исто тако знам да они који су учествовали у овом компромису, један број њих, иако изађу на референдум гласаће преко срца. Нама нису проблем они који су се отворено ставили у бојкот референдума, па ви сами знате шта су и ко су Чеда, Чанак, Наташа или Шиптари са југа Србије који бојкотирају референдум због тога што се у Уставу каже да је Косово и Метохија део Србије. Замислите грађане Србије који ето бојкотирају референдум. Тој групи грађана су се прикључили и ови које сам мало пре поменуо. Али, они нису проблем ако сви ми одговорно приступимо том задатку и са својим пријатељима изађемо и изгласамо тај устав. Тиме ћемо свакако ојачати и преговарачку позицију, јер основни проблем Србије и основни задатак нас радикала је да сачувамо Косово и Метохију. А ако нам не прође референдум онда смо ми дали и своје мишљење о Косову и Метохији. После тога долазе избори. Видите да се поново сви уједињују, видите колико се неки представници страних земаља ангажују на томе да се те странке које себе називају демократским обједине и супротставе Српској радикалној странци. Међународни представници говоре да треба помоћи демократски блок тиме што док се избори не заврше неће саопштити решење статуса Косова и Метохије. Онда је свакоме јасно какво је њихово решење статуса Косова и Метохије. Али, они знају ако дођу радикали да ће њихов одговор бити другачији него што ће бити сигурно прећутна сагласност тог истог демократског блока. Ако би тај Запад желео да помогне демократским снагама да победе Српску радикалну странку, довољно би било да изађе и да каже: Косово и Метохија су у Србији, Косово и Метохија не могу бити независни. Ви знате да је заменик председника наше странке јавно рекао, ако би ова двојица сачували Косово и Метохију, ми српски радикали пристајемо да будемо поражени на следећим изборима. То се неће десити, они спремају за Косово и Метохију то што су спремили, а одлажу да саопште само да би олакшали том такозваном демократском блоку да поново превари народ. Коштуница је управо играјући на карту национализма два пута преварио грађане Србије и све нас. Ако му то дозволимо да уради и трећи пут, онда нека нам Бог помогне. Он свакако неће бити крив.

Хвала вам што сте били толико пажљиви и молим вас да и на референдум а и на изборе изађете у што већем броју. Живела Србија, живео др Војислав Шешељ.